

Donderdag, 12 maart 2009

6. dringt er bij de Europese Raad en de Commissie op aan om de Filippijnse regering te steunen bij haar streven om de vredesbesprekingen vooruit te helpen, en daarbij desgevraagd bemiddeling te verlenen, en om ook steun te geven aan het internationale monitoringteam, dat tot taak heeft toezicht te houden op het wapenbestand tussen het Filippijnse leger en het MILF;
7. stelt voor de rol van dit internationale monitoringteam te versterken door het een uitgebreider mandaat te verstrekken tot het doen van onderzoek en door een door alle partijen geaccepteerd beleid volgens hetwelk de resultaten daarvan openbaar moeten worden gemaakt;
8. doet een beroep op de Filippijnse regering om de ontwikkelingshulp aan Mindanao te verhogen om de barre levensomstandigheden van de plaatselijke bevolking te verbeteren en is ingenomen met de financiële steun ten belope van 13 miljoen EUR voor voedselhulp en andere hulp die de EU aan Mindanao heeft verstrekt sinds de gewapende botsingen in augustus 2008 weer zijn begonnen;
9. geeft uitdrukking aan zijn ernstige verontrusting over de honderden gevallen van buitengerechtelijke executies van politieke activisten en journalisten die de afgelopen jaren op de Filippijnen hebben plaatsgevonden en over de rol van de strijdkrachten bij de voorbereiding en uitvoering van deze moorden;
10. dringt er bij de Filippijnse regering op aan om onderzoeken in te stellen naar de gevallen van buitengerechtelijke executies en gewelddadige verdwijningen; dringt tegelijkertijd bij de regering aan op instelling van een onafhankelijk monitoringsysteem, dat toezicht moet houden op onderzoeken naar en de vervolging van de daders;
11. dringt er bij de Filippijnse regering aan op het nemen van maatregelen om een einde te maken aan de systematische intimidatie en bedreiging van politieke activisten en mensenrechtenactivisten, leden van maatschappelijke organisaties, journalisten en getuigen in gerechtelijke zaken en ervoor te zorgen dat getuigen effectief worden beschermd;
12. herhaalt zijn verzoek aan de Filippijnse autoriteiten om de gespecialiseerde VN-instanties die bevoegd zijn voor de bescherming van de mensenrechten een ongehinderde toegang tot het land te verlenen; dringt ook aan op spoedige goedkeuring en tenuitvoerlegging van wetten om de internationale mensenrechteninstrumenten (bijvoorbeeld wetten tegen folter en gewelddadige verdwijningen) in het nationale rechtssysteem te integreren;
13. verzoekt de Raad en de Commissie erop toe te zien dat de financiële bijstand van de EU voor de economische ontwikkeling van de Filippijnen vergezeld gaat van controle op eventuele schendingen van de economische, sociale en culturele rechten, waarbij bijzondere aandacht moet worden geschonken aan het bevorderen van een dialoog en de integratie van alle groepen van de samenleving;
14. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de president en de regering van de Filippijnen, het MILF, het NDFP, de Hoge Commissaris van de VN voor mensenrechten, alsook de regeringen van de lidstaten van de ASEAN.

Verbanning van NGO's uit Darfur

P6_TA(2009)0145

Resolutie van het Europees Parlement van 12 maart 2009 over de verbanning van NGO'S uit Darfur

(2010/C 87 E/39)

Het Europees Parlement,

- gezien de verklaring van het Voorzitterschap namens de Europese Unie van 6 maart 2009 naar aanleiding van het besluit van het Internationaal Strafhof (ICC) om een arrestatiebevel uit te vaardigen tegen de president van Sudan, Omar Hassan Al-Bashir,

Donderdag, 12 maart 2009

- gezien de verklaring van commissaris Louis Michel van 5 maart 2009 over de verbanning van humanitaire NGO'S uit Sudan,
 - onder verwijzing naar zijn vorige resoluties over de toestand in Sudan en Darfur, waaruit met name blijkt dat het Parlement het ICC blijft steunen,
 - gelet op het Statuut van Rome van het ICC en de inwerkingtreding ervan op 1 juli 2002,
 - gezien resolutie S/Res/1593 (2005) van de VN-Veiligheidsraad, die op 31 maart 2005 is goedgekeurd, waarin de toestand in Darfur onder de aandacht wordt gebracht van het ICC,
 - gelet op artikel 115, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de Kamer van vooronderzoek van het ICC op 4 maart 2009 een arrestatiebevel heeft uitgevaardigd tegen de president van Sudan, Omar Hassan al-Bashir, wegens vermeende misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden in de door conflicten verscheurde Sudanese provincie Darfur,
- B. overwegende dat de Sudanese regering op het besluit van het ICC heeft gereageerd met de verbanning van 13 toonaangevende NGO's uit Darfur,
- C. overwegende dat de hulporganisaties in Darfur bezig zijn met de grootste humanitaire operatie ter wereld, en overwegende dat de Verenigde Naties melding maakt van 4,7 miljoen mensen, met inbegrip van 2,7 miljoen binnenlands ontheemden, die hulp nodig hebben,
- D. overwegende dat de verbanning van de hulporganisaties tot een stijging van het sterfte- en ziektecijfer kan leiden als gevolg van het afbreken van de gezondheidszorg en het uitbreken van infectieziekten zoals diarree en infecties van de luchtwegen; overwegende dat de verbanning onder meer kan leiden tot een lagere vaccinatiegraad en een hoger sterftcijfer onder kinderen indien deze laatste geen toegang hebben tot therapeutische voedings- en voedselcentra,
- E. overwegende dat de NGO's in kwestie verdreven zijn op een tijdstip waarop hun diensten van vitaal belang zijn, vooral nu er een meningitisepidemie heerst in het westen van Darfur; overwegende dat de slachtoffers van deze epidemie als gevolg van de verbanning van de hulporganisaties geen of nauwelijks medische behandeling zullen krijgen,
- F. overwegende dat het VN-concept van „beschermingsplicht” („Responsibility to Protect”) inhoudt dat wanneer nationale instanties er duidelijk niet in slagen hun bevolking te beschermen, anderen ervoor verantwoordelijk zijn de nodige bescherming te bieden,
- G. overwegende dat de regering van Sudan als lid van de Verenigde Naties krachtens resolutie S/Res/1593 (2005), die de Veiligheidsraad heeft aangenomen overeenkomstig zijn in hoofdstuk 7 vastgelegde bevoegdheden, verplicht is om met het ICC samen te werken,
- H. diep geschokt door het feit dat de Sudanese regering sinds de uitvaardiging van het arrestatiebevel herhaaldelijk heeft geweigerd samen te werken met het ICC, en het ICC en de internationale gemeenschap zelfs keer op keer heeft geschoffeerd,
1. veroordeelt scherp het feit dat dertien humanitaire hulporganisaties uit Darfur zijn verdreven als reactie op het internationale arrestatiebevel dat het ICC op 4 maart 2009 heeft uitgevaardigd tegen president al-Bashir;

Donderdag, 12 maart 2009

2. eist de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle hulpverleners van de Belgische afdeling van Artsen zonder grenzen (AZG), die op 11 maart 2009 uit hun kantoren van AZG-België te Saraf-Umra, op 200 kilometer ten westen van de hoofdstad van Noord-Darfur, El -Facher, zijn ontvoerd;
 3. toont zich erg bezorgd over de onmiddellijke impact van de verbanning van deze hulporganisaties op de verlening van de humanitaire hulp die voor honderdduizenden mensen van levensbelang is;
 4. eist dat de Sudanese regering het besluit om de dertien hulporganisaties te verbannen, meteen ongedaan maakt en toelaat dat de hulporganisaties hun essentiële bijdrage tot het helpen overleven van de kwetsbare bevolking van Darfur voortzetten; vraagt dat de Raad en de Commissie meer inspanningen leveren ten opzichte van de Afrikaanse Unie, de Liga van Arabische Staten en China om te bewerkstelligen dat de regering van Sudan dit doet;
 5. vraagt dat de Sudanese regering actieve maatregelen neemt om te beletten dat mensenrechtenactivisten in Sudan worden vervolgd indien zij zich positief uitlaten over het besluit van het ICC, en eveneens afziet van om het even welke vorm van pesterij of intimidatie tegenover verdedigers van de mensenrechten;
 6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de speciale vertegenwoordiger van de EU voor Sudan, de regering van Sudan, de regeringen en parlementen van de lidstaten en de leden van de VN-veiligheidsraad, de instellingen van de Afrikaanse Unie, de instellingen van de Liga van Arabische Staten en de aanklager van het Internationaal Strafhof.
-